

Sním o salesiánské rodině, která má misionářské srdce

Sto čtyřicátá sedmá misionářská výprava hlásá, že Pán nadále miluje lidstvo, které stvořil a které chtěl, a že my, salesiánská rodina, se cítíme zvláštním způsobem naplnění Boží něžností.

Právě tato naplněnost láskou si vyžaduje, aby „přetékala“ okolo nás a pobízí nás k odpovědi náročné věrnosti.

Valdoko opět zažilo zářivý a dojemný den odchodu nových misionářů. Jedenáctého listopadu roku 1875 Don Bosco vyslal své první misionáře do Patagonie v Argentině. Byla to legendární „první misionářská výprava“, kterou vedl mladý a odvážný Giovanni Cagliero. Jak dobře víme, Don Bosco si už od mládí pohrával s představou, že bude misionářem. Don Cafasso, který ho doprovázel při jeho rozlišování povolání, mu „zhatil“ tuto cestu a sdělil mu, že nemá odejít do misíí.

Dvacátého pátého listopadu tohoto roku jsem vedl slavnost odchodu 43 misionářů, řeholníků i laiků v rámci 147. misionářské výpravy.

„Tajný“ sen Dona Boska se nikdy nezastavil, ani v období dvou tragických světových válek.

Tentokrát osmnáct mladých salesiánů a sedmáct dcer Panny Marie Pomocnice zanechávají svou vlast a citové vazby a rozběhnou se do nejrůznějších koutů země. K nim se připojuje sedm mladých (šest děvčat a jeden chlapec), kteří budou jeden rok poskytovat občanskou a misionářskou službu.

Samozřejmě, že řeholnice a řeholníci učinili rozhodnutí „navždy“. Jejich dar je darem života, aby zůstali s chudými. S lidmi, kteří jsou opuštění, s jinými spolubratry salesiány a spolusestrami salesiánkami v těžkých časech jako členové církve, protože Bůh zůstává při svých trpících dětech.

Tento velkorysý čin je výmluvný. Hlásá, že Pán nadále miluje lidstvo, které stvořil a které chtěl, a že my, salesiánská rodina se cítíme zvláštním způsobem naplnění Boží něžností.

Právě tato naplněnost láskou si vyžaduje, aby „přetékala“ okolo nás, a pobízela nás k odpovědi náročné věrnosti.

Proto jsem našim misionářům řekl, že můj sen o misionářské salesiánské rodině má čtyři „listy“.

1. Být misionáři lidskosti

Nejsme misionáři, abychom si podmaňovali nějakou zemi. Jsme jimi proto, abychom společně prožívali život s lidmi, kteří nás přijímají; jsme jimi proto, abychom sloužili, ať jsou okolnosti a situace jakékoliv. My dáváme jíst hladovým a pít žíznivým, protože je dobré tak konat, ať by byly důsledky této činnosti jakékoliv.

Blahoslavený Pavel VI. při ukončení Druhého vatikánského koncilu zdůraznil, že učení koncilu se zaměřilo jediným směrem, a to „sloužit člověku, člověku v jakýchkoliv podmínkách, s jakýmikoliv nemocemi, s jakýmikoliv potřebami“. Jak jsem řekl v bazilice v Turíně: „Jste posláni sloužit mužům a ženám, které potkáte na svých cestách – s jejich rozdílnostmi, bohatstvím kulturního dědictví, s jejich sny, obavami a nadějemi.

Vy musíte přinášet své vlastní bohatství lidskosti, které jste dostali od vašich rodin a kultur a hluboké bohatství, které každý den žijete ve svém vztahu k Pánu Ježíši, plném důvěry.“

2. Být misionáři milosrdenství a bratrství

Druhý list mého misionářského snu je následkem prvního – jak jsem řekl odcházejícím: „Jestliže jste misionáři lidskosti, vyzývám vás, abyste byli též misionáři milosrdenství a bratrství.

Dnes svět všude trpí. Setkáme se s válkami, s rozpory, s krajní chudobou, s utečenci, s hladovými, nemocnými a opuštěnými. Setkáme se i s rasistickými a xenofobními názory. Ale vy přinášejte poselství míru a rozvoje, odpuštění a bratrství. A nejen jako názor anebo jako kázání, ale svým vlastním životem, jeho každodenním prožíváním, svým svědectvím. Nemůže existovat salesiánská „neutralita“ vůči utrpení našeho lidu, viditelnému utrpení a nedostatku každého druhu. Naše odpovědi musíme dávat tak rychle, jak je to jen možné, přičemž se snažíme doprovázet lidi v jejich životě a spolu s nimi hledáme možná řešení. A naše odpověď bude vždy odpovědí evangelia na důstojnost lidské osoby, úcty k životu a k stvoření.

Svět dnes tak velmi potřebuje bratrství a bratrskou lásku!

3. Být misionáři pro ty poslední

Být dnes salesiánským misionářem znamená mít oči a srdce pro ty poslední a maličké. Doporučil jsem to odcházejícím: „Z celého srdce vám doporučuji: mějte oči dobře otevřené, abyste je viděli a abyste jim viděli do tváře. Mějte srdce a ruce otevřené, abyste je přijímali. Mějte odvahu jim darovat celý svůj život. Můžete být blízcí všem – jako Don Bosco –, ale vaše srdce musí být stále s těmi posledními a váš život stále k dispozici pro ty poslední.

Vyzývám vás, abyste otevřeli své srdce mnohým lidem, kteří žijí v nejistotě a v utrpení, abyste byli blízcí těm, kteří nemají hlas. Abyste jim pomáhali dosáhnout spravedlnosti, kterou si zaslouží. Abyste bratrsky a solidárně ošetřovali rány života, a abyste byli daleko od lhostejnosti, která kromě toho, že nepomáhá, ponižuje.

A u těch posledních nikdy nezapomeňte, že jim pomáháme v jejich potřebách každého druhu. A že jsme se při tom naučili od Dona Boska nikdy nezapomenout na hlásání Ježíšovy dobré zvěsti, která k nám promlouvá o dobrém a milosrdném Bohu, který je naším Otcem. Don Bosco byl především knězem se srdcem plným Boha. Se srdcem vychovatele, který se stále snažil ve svých chlapcích vzbuzovat smysl pro Boha a důvěru v něho.“

4. Být misionáři, protože jsme učedníci

Nikdy nesmíme zapomenout, že kořen a síla té skutečnosti, že jsme misionáři, pochází z faktu, že jsme učedníci. My jsme v podstatné míře učedníky misionářskými, členy věřícího společenství, které bere vážně Ježíšův příkaz učit v jeho jménu a jednat tak, aby všechny národy mohly poznat milosrdného a věrného Boha, který miluje každého svého syna a každou svou dceru na zemi.

My jsme též dědici víc než stoleté tradice naší salesiánské rodiny.

Budte odvážnými hlasateli nesmírného milosrdenství a nezištnosti ze strany Boží, projevované především mezi těmi nejchudšími a nejnuznějšími.

Ať vás každý den a na každém kroku doprovází Panna Maria, Učitelka a Pomocnice, Matka milosrdenství. Naučte se od ní být vnímaví k potřebám chudého lidu. Těch nejchudších chlapců a děvčat i mladých, které – jak jsem si jistý – nosíte ve svém srdci. A učte se od ní chválit Boha za zázraky, které koná v každém koutu země, v každé kultuře a v každém národě.